

Nikdy vlastne nie som sám

Čo ak sa Ethanovi niečo stane a v blízkosti nebude nikto, kto by mu mohol pomôcť?

pocit, že mu azda horí noha. Tak veľmi to bolelo!

„Pomóóóc!“ zakričal Ethan. Po líkach sa mu kotúľali slzy. Deti a učitelia mu bežali na pomoc.

„Čo sa stalo?“ spýtal sa ho učiteľ.

„Zlomil som si nohu!“

Nebolo to prvýkrát, čo si Ethan niečo zlomil. Nebolo to ani druhý ani tretíkrát! Ethan trpel chorobou krehkých kostí, ktorá spôsobovala, že sa mu ľahko lámali kosti. Aj malé veci, ako napríklad keby zišiel dole z obrubníka alebo keby do niekoho narazil, by mu mohli zlomiť kosti.

„Zavoláme tvojim rodičom a oni ňa zoberú k doktorovi,“ povedal učiteľ. „Všetko bude v poriadku.“

Ethan bol rád, že naokolo boli ľudia, ktorí mu mohli pomôcť. Noha ho aj naďalej veľmi bolela, ale vedel, že bude v bezpečí.

Mama aj ocko prišli do školy a zobrali Ethana k doktorovi. Na nohu dostal modrú sadru a išiel si domov odpočinúť.

Keďže mal Ethan zlomenú nohu, musel tráviť veľa času v posteli. Mal veľa knížiek na čítanie. Niekedy za ním prišli kamaráti, aby si s ním zahráli nejaké hry. Ale aj tak sa nudil.

V jednu noc sa Ethan zobudil a nedarilo sa mu

znova zaspáť. Snažil sa upokojiť, ale aj tak si robil starosti. *Čo ak si niečo zlomím a nikto pri mne nebude, napríklad uprostred noci?* Ethan rozmýšľal. Srdce sa mu prudko rozbúchalo. Mal strach.

„Ocko!“ kričal Ethan.

Ocko vbehol do Ethanovej izby. „Čo sa deje?“

„Mám strach,“ povedal Ethan. „Čo ak si zase niečo zlomím, a nikto pri mne nebude, aby mi pomohol?“

Ocko si sadol vedľa neho na posteľ. „To je strašidelná myšlienka,“ povedal. „Aj keď sa snažíme dávať si pozor a byť opatrní, môžu sa nám stať zlé veci. Nech sa však deje čokoľvek, Nebeský Otec na teba dáva pozor.“

„Znamená to, že On je vždy pri mne?“ povedal Ethan.

„Presne tak.“ Otec Ethana nežne objal.

Ethan rozmýšľal nad tým, ako rýchlo mu ocko

prišiel na pomoc. Vedel, že ocko ho má rád a že mu chce vždy pomôcť. Nebeský Otec je možno tiež taký, pomyslel si.

Na ďalší deň si Ethan prečítal verš z časopisu *Môj kamarát*. Písalo sa v ňom: „Buďte dobrej mysle a nebojte sa, lebo ja, Pán, som s vami a budem stáť pri vás.“*

Keď si Ethan prečítal tento verš, cítil pokoj a cítil, že je v bezpečí. Presne takto sa cítil aj vtedy, keď sa rozprával s ockom. Vedel, že ho utešuje Duch Svätý. Bolo to, akoby znova objímal ocka.

Asi si niekedy znova niečo zlomím, pomyslel si Ethan, ale nemusím mať strach. Vedel, že nikdy vlastne nie je sám. ●

*Náuka a zmluvy 68:6.

Kedy si cítil lásku Nebeského Otca?